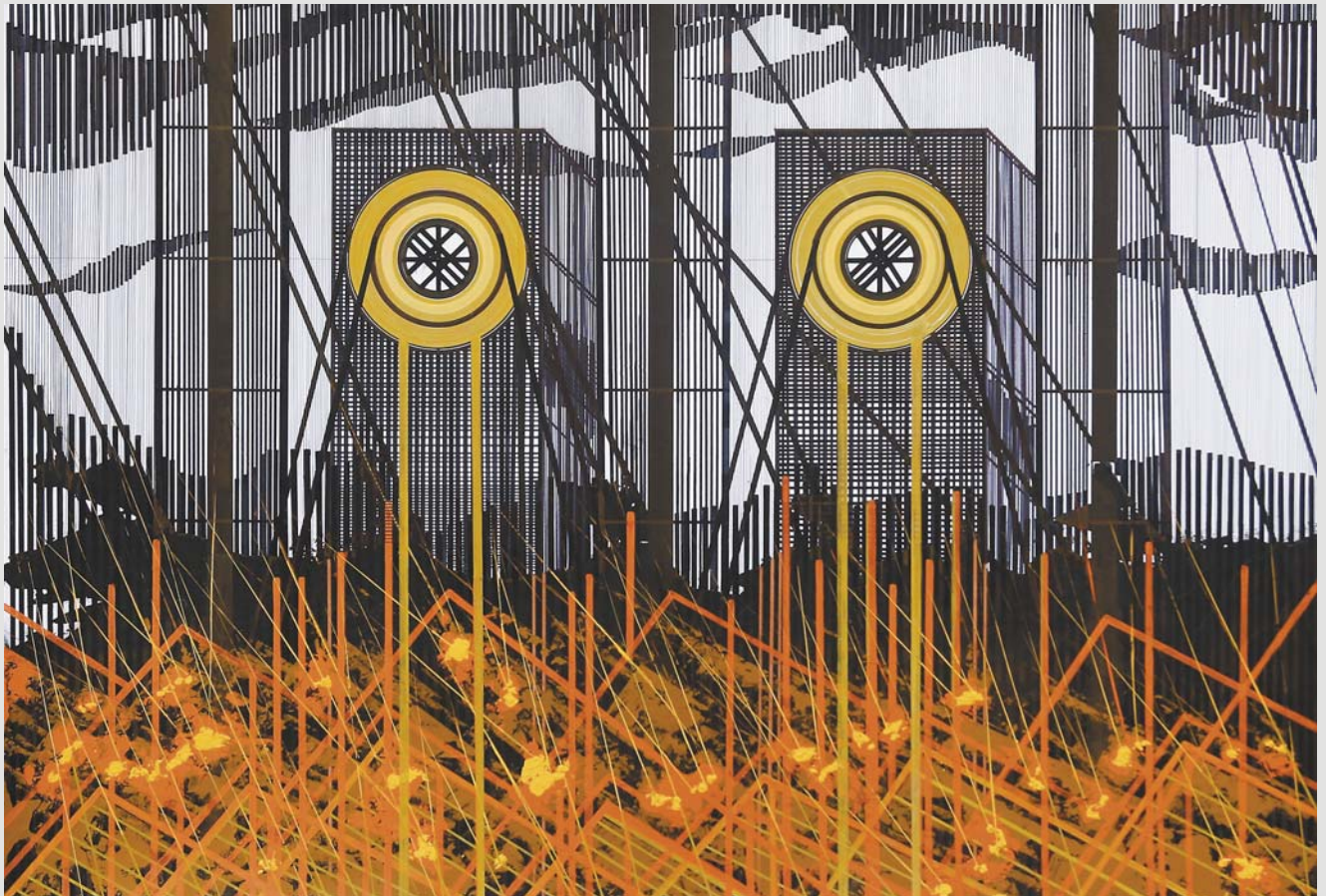

Krzysztof Kułacz Karpiński

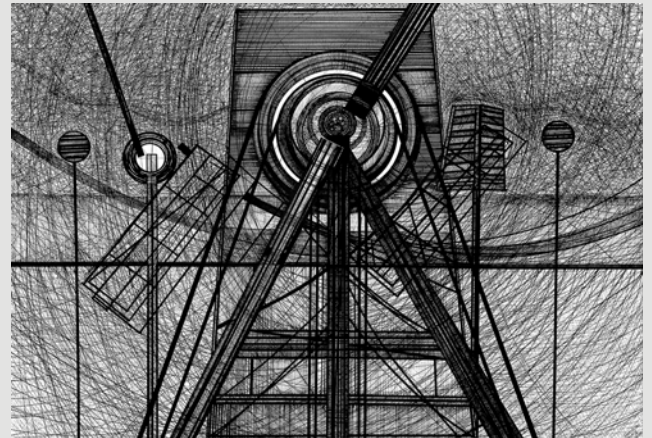
KARPIGRAFIA

Zagłębie Miedziowe III, 2019

Monoklina polimetaliczna I, 2016

Kopalnia II, 2015

Szyby wiertnicze II, 2017

Miedziany pejzaż III, 2020

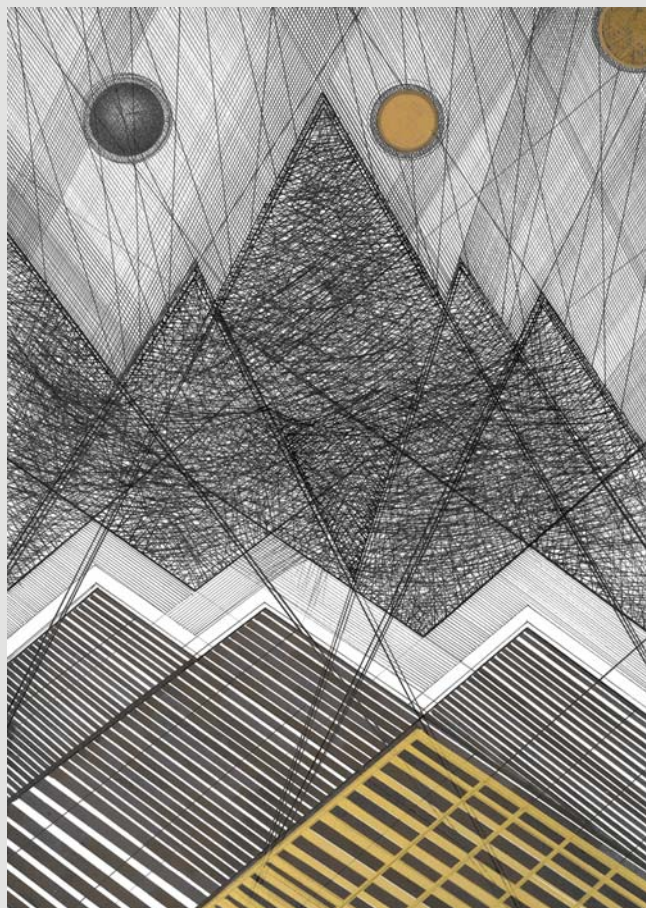
Miedziany pejzaż VI, 2020

Monoklina polimetaliczna III, 2017

Miedziany pejzaż IV, 2021

Miedziany pejzaż VI, 2021

Miedziane tablice II, 2021

KARPIGRAFIA

Krzysztof Kułacz Karpiński dociera do osobnej ekspresji, zajmując się rytmiką linii w poziomie, pionie, diagonali, w okręgu i łuku. Linie są rysowane pewnie z precyzją technicznego rysunku, bez przerywania ciągłości, bez nagle urwanego, nieregularnego intermezzo. Układy niepozabawione aluzji do rzeczywistości, dążą do obrazu autonomicznego, pozwalającego na wyczerpanie motywu. Prace Krzysztofa Kułacz Karpińskiego manifestują wierność warsztatowi grafika i rysownika, wyrażają wolę kontynuacji pracy na papierze za pomocą narzędzi z pracowni kreślarskiej: piórek, cyrkli, pisaków, tuszy, a także ryłców i płyt miedziorytowniczych. Linearyzm wyzwolony z funkcji technicznych, opisowych, projektowych, cechuje rzadko spotykana pasja transformacji rzeczywistości za pomocą linii o zmiennych wielkościach, zróżnicowanych walorowo i wielkościami, głównie w czerni, ale także w bieli, czasami w połączeniu z barwą akrylową. W rezultacie, po kilku latach poszukiwań, artysta uznał, że jest to propozycja na tyle osobna, wykazująca zarówno stylowe, jak i koncepcyjne jakości spójne, że nazwał ją *karpigrafia*. Elokwencja warsztatowa prowadzi do „rytuału linii”. Artysta, jak przystało na ekspresjonistę, deformuje kształty, wprowadza anty-iluzyjność, lecz nie jest radykalny, zachowuje formę bezlistnego drzewa, bryłę szyby kopalni, działa – powiedzmy – w duchu Pieta Modriana, który u narodzin neoplastycyzmu, oparł się na analizach rytmów i kierunków drzew, przechodząc stopniowo do obrazu abstrakcyjnego. Rytuał linii zachwyca poprawnością i niepokoi, co do nastrojów. Autor obrazuje pejzaż Zagłębia Miedziowego: szyby wiertnicze, industrialną infrastrukturę, wkomponowane w krajobraz i tego typu prace uczyniły go rozpoznawalnym i popularnym komentatorem kształtów miedziowego świata. W *karpigrafii* zwycięża „kunstwollen”, która uwalnia go mocniej od świata zewnętrznego, artykułuje ideę linearyzmu wyzwolonego z potrzeby iluzji. Byt każdej z setek linii jest opanowany, wolny od gestu i jego nierówności, zawahań, krzywizn, czy przerw. Czasami wylania się jakiś industrialny szkielet – konstrukcja, pozbawiona okrycia, naga i surowa, prowadząca w stronę odhumanizowanej przestrzeni, przekraczająca ramy papieru, niby wizja wielkiej szyby, pokrytej siatką spękań, oddzielająca artystę od rzeczywistości. Na podstawie cech indywidualnych, wyznawanych wartości i umiejętności, chciałoby się włączyć ekspresjonistyczną twórczość rysunkową Krzysztofa Kułacz Karpińskiego do nurtu „nowej klasyki” i wpisać jego postawę twórczą do rozważań na temat kondycji rysunku w sztuce współczesnej. Przy okazji wystaw i dyskusji o sztuce rysunkowej Wacława Szpakowskiego, przygotowanych przez Ośro-

dek Kultury i Sztuki we Wrocławiu, amerykańska krytyczka sztuki Masha Chlenowa, napisała w książce o Szpakowskim, kapitalne sformułowanie dotyczące istoty rysunku, które chciałbym uogólnić i zadeedykować pracom Krzysztofa Kułacz Karpińskiego: „*Dążenie przemożne do wyodrębnienia linii jako konstytutywnego języka obrazowego, do nadania jej autonomii i przyznania podstawowej roli w tworzeniu i porządkowaniu wiedzy o świecie*”.

Roger Piaskowski
historyk sztuki, Legnica

W formach rysunkowych o zdecydowanej kontrastowej kresce zapisana jest przestrzenność, i pomimo że jest przewaga rozwiązań z pogranicza gry form abstrakcyjnych, to łatwo można odczytać impresje na temat krajobrazu Zagłębia Miedziowego. Zespoły linii prostych, łuków, części kół czy same koła, szukanie ich optymalnych relacji, uprzywilejowanych układów, ukazuje nam autora wrażliwego na otaczający krajobraz górniczy, na jego groźne i surowe piękno. To wszystko Krzysztof Kułacz Karpiński potrafi odczytać i przefiltrować przez własną, artystyczną osobowość i ukazać jego prawdziwe piękno. Artysta potrafi perfekcyjnie wykorzystać przynależne mu właściwości konstrukcyjne oraz wyrazowe.

Prof. zw. Janusz Kucharski
Akademia Sztuk Pięknych Wrocław

Balansujące na granicy abstrakcyjnego oraz przedstawiającego obrazowania rzeczywistości prace Krzysztofa Kułacz Karpińskiego łączą witalną ciekawość świata ze skrupulatnością jego obserwacji. Rysunkowe oraz malarskie kompozycje zbudowane są ze swoistego alfabetu form, których podstawą jest linia, a jej uzupełnienie to przeplatające się kształty geometryczne z rozpoznawalnymi formami głównie o industrialnym, a także o organicznym charakterze. Oprócz indywidualnego języka form plastycznych znamieną w tej twórczości jest treść. Każdy rysunek czy obraz jest opowieścią o bliskim autorowi otoczeniu. Pejzaż Zagłębia Miedziowego z okolic Lubina, Legnicy czy Głogowa pojawia się w jego wielu pracach i jest to charakterystyczna przestrzeń, którą definiują industrialne detale, typowe dla przemysłu górnictwa i hutnictwa miedzi.

Piotr Bieruta
historyk sztuki, Muzeum Historyczne w Lubinie

Huta miedzi, 2016

KRZYSZTOF KUŁACZ KARPIŃSKI. Urodzony w Jaworze. Ukończył historię sztuki na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego; dyplom z rzeźby barokowej uzyskał u prof. Mieczysława Złata. Ukończył również studia we wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa; dyplom zrealizował w Pracowni Rzeźby pod kierunkiem prof. Janusza Kucharskiego. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, malarstwem i fotografią. Stworzył własny styl pod nazwą KARPIGRAFIA. Swoją twórczość prezentował indywidualnie i zbiorowo na kilkudziesięciu wystawach w Polsce, Niemczech i Francji. Od wielu lat związany z regionem Zagłębia Miedziowego, co nie pozostaje bez wpływu na jego twórczość. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Fondation Taylor w Paryżu.

KARPIŃSKI

Kontakt: Krzysztof Kułacz Karpiński, tel. +48 601 726 260, k.kulacz@wp.pl
Facebook: <https://www.facebook.com/karpigrafia> • Fanpage: <https://www.facebook.com/atelier.karpigrafia/>

WERNISAŻ: 12 maja (piątek) 2023 roku o godz. 18.00

Prace ekspozowane do 28 sierpnia (poniedziałek) 2023 roku

Galeria Klubu MiL otwarta: pn. – pt. 10.00 – 18.00, sob. 12.00 – 18.00

Wstęp wolny • Zapraszamy

KLUB MUZYKI I LITERATURY

pl. gen. T. Kościuszki 10 • 50-028 Wrocław
tel. 71 344 43 30 • 506 85 50 00
klubmil@wp.pl • www.klubmil.pl

Wydała Oficyna Wydawnicza
Klubu MiL Akwedukt

Oprac. graf. i DTP: Sławomir Pęczek – editus.pl

Obraz na 1. stronie: *Miedziany pejzaż V, 2021*

Wrocław miasto spotkań

 KGHM
POLSKA MIEDŹ